

OBIČNA PREHLADA

Juergen B., Montreal, Kanada

9. januara 2012.

„...hvala ti što si mi otvorila oči”

U jesen 2011. godine, moja žena i ja smo proveli divan odmor u Italiji. Već drugog dana na Amalfijskoj obali, dva mešanca prepuna buva, Bili (krupan ali ostareli mužjak, mešanac dalmatinca i možda nemačkog ovčara), i Sili (mala, neupadljiva divna mlada ženka nedokučive rase), zakačili su se za nas bez poziva – vidljivo zahvalni za našu darežljivost.

Usred treće noći našeg rajskog odmora, iznenada sam se probudio izbezumljeno češući levo rame koje me je užasno svrbelo. Nesigurnim pipanjem otkrio sam peckajući ožiljak – sasvim drugačiji od bilo kog ujeda komarca na koje sam navikao u Kanadi, i uznemirujuće sličan nečemu što sam odmah dijagnostikovao kao svež, masivan ujed buve!

Moja prva reakcija bila je nečujna psovka u stilu „Ne mogu da verujem!” U jednom trenutku, čak i dok još nisam bio sasvim budan, shvatio sam kakvu će traumu naneti mojoj saputnici otkriće buva u našem krevetu. Ona bi, bez sumnje poludela, svukla posteljinu sa kreveta, dezinfikovala sobu, obavestila italijansko Ministarstvo zdravlja – sve to je izgledalo moguće, i nije bilo šanse da se vratim u krevet i ponovo mirno zaspim. Prevrtao sam se po krevetu, čini mi se jako dugo, i nisam rekao ni reč – ma nisam ispustio ni jedan jedini uznemirujući zvuk! Ali, bio sam jako uznemiren što nisam držao te pse pune buva podalje od sebe; onda ti nesnosni napasnici ne bi skakali naokolo i ne bi mi zagorčali život.

Sledećeg jutra je ujed buve bio više nego vidljiv, pa sam ga pokrio ne govoreći ništa, ali više nisam velikodušno insistirao na tome da očistim te pse od buva. Tog jutra sam takođe otkrio da mi je nos užasno začepljen, da me jako boli grlo i da imam sve simptome klasične prehlade. Otkud sad to? Ipak, znajući da bi takav, kratkotrajni „konflikt smrada” mogao, i jeste izazvao kratkotrajnu prehladu, pustio sam da to prođe, odlučio da istrpim u tišini, i nisam dozvolio da to utiče na naš dugo očekivani i više nego zaslužen odmor iz snova.

Moja „prehlada” je trajala tri dana, moja žena se nije „zarazila”, uprkos činjenici da sam provodio dosta vremena u njenoj neposrednoj blizini, i ta epizoda je ubrzo postala nebitan događaj, uglavnom zato, što je samo jedna buva večerala na meni te sudbonosne noći. U stvari, sve sam ispričao ženi tek dva meseca pošto smo se vratili u Kanadu, i dobro smo se nasmejali svemu. I dalje se slažemo da smo imali fantastičan odmor!

Da nisam shvatio da sam pretrpeo kratak, mada iscrpljujući „konflikt smrada” – sa predvidljivim posledicama, naime, sa otokom nosnih membrana u fazi isceljenja, verovatno bih reagovao kao prosečni potrošač; uzeo bih sve lekove koje bi mi lokalna apoteka ponudila za curenje iz nosa, i možda bi ishod bio gori od kratke epizode „obične prehlade” koju sam doživeo.

Caroline, hvala ti što si mi otvorila oči!

Juergen B., Montreal

GNM objašnjenje: Obična prehlada je povezana sa „konfliktom smrada”, koji se može doživeti stvarno, ali i figurativno, kao: „Ova situacija smrdi!” ili „Dosta mi je!” Za vreme faze aktivnosti konflikta, sluzokoža nosa ulceriše kako bi se nosni hodnik proširio, što se obično ne zapaža. Međutim, u fazi isceljenja, kad se nosna membrana reparira, ona otiče, što je praćeno curenjem iz nosa i kijanjem kako bi se eliminisali ostaci procesa popravke.

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com

© LearningGNM.com

Izjava o odricanju odgovornosti: Podaci u ovom dokumentu nisu zamena za profesionalni medicinski savet.